

AFSCHRIJF *à afschrift.*

AFDELING ZUID NIEUW-GUINEA.

Bijlage I 4029
van h. Proc. Genl. Hollands
12-7-56 2533/Dir. 1/6
2490 kth
Verf.

Nummer : 378/Vertrouwelijk
Bijlage: -
Onderwerp: Oproep Synode N.H.K.

Merauke, 6 juli 1956

Aan de Procureur-Generaal bij het
Hof van Justitie
Hollandia-Binnen.

Ten vervolge op mijn schrijven van 2 juli 1956 No. 369/Vertrouwelijk heb ik de eer UHoogEdelGestrenge te berichten, dat de reacties onder de leden van de Maleis-sprekende Protestantse Gemeente, na het bekend worden van de oproep van de Synode, slechts uitermate zwak waren. Men heeft het dermate druk mede de onderlinge ruzie tussen de groep van de Commiss-redacteur ten mijnen kantore Muskitta, omvattende het grootste deel van de echte Ambonnezen, en de groep van de Pandita Lekahena, omvattende het overige deel van de Zuid-Molukkers plus de Protestantse Papoea's, dat alle andere zaken daarbij in het niet verzingen.

Onder het Katholieke deel van de bevolking, zowel Keiezen als Papoea's, is in het geheel geen reactie waargenomen.

De Kerkeraad van de Nederlands-sprekende Protestantse gemeente zal een kerkeraadvergadering beleggen, waaruit vermoedelijk een adhesiebetuiging met de actie van de Kerkeraad te Hollandia zal voortkomen.

Verder wordt er in de Europese groep weinig gesproken over de Oproep. De radiotoespraak van Ds. Kijne heeft nogal kalmerend gewerkt, de verklaring van Zijn WelEerwaarde dat de Synode niet anders bedoeld heeft dan voor te stellen de verhouding tussen Nederland en Nederlands-Nieuw-Guinea op dezelfde basis te stellen als die tussen Australië en het Noordelijk deel van Australisch-Nieuw-Guinea achtte men geruststellend.

De Apostolisch Vicaris is door de Oproep nogal in een gedeprimeerde stemming. Dit wordt mede veroorzaakt door een door hem ontvangen kranten-uitknipsel van een mij onbekend Katholiek blad, dat adhaesie betuigde aan de Oproep van de N.H.K. Bovendien ontving de Apostolisch Vicaris particuliere berichten, gestaafd door mededelingen van de met het laatste vliegtuig uit Nederland teruggekeerde Pater van Dongen, welke inhielden, dat de Missie in Indonesië, zowel als het Centraal Missiebureau in Nederland, sterk geporteerd waren voor een overdracht aan Indonesië. Het door de radio omgeroepen artikel uit het Handelsblad, waarin op het onwenselijke van zulk een overdracht wordt gewezen omdat alleen bij de huidige constellatie Zending en Missie de zo rijke financiële Gouvernementssteun zouden kunnen genieten, werd onjuist genoemd, aangezien de Katholieke Missie in Indonesië onder de Republiek veel gemakkelijker en ruimer van subsidies wordt voorzien, dan voor de souvereiniteitsoverdracht het geval was. Slechts de Missie-hospitelen zijn aan het Gouvernement getrokken, doch het onderwijs is in het geheel niet benadeeld.

De Missie in Indonesië heeft echter moeilijkheden met de toelating van nieuwe geestelijken. Deze moeilijkheden wijt men aan de slechte verhouding tussen Nederland en Indonesië, veroorzaakt door Nieuw-Guinea. Om die reden zou de Missie aldaar sterk voor een overdracht geporteerd zijn. Mgr. Tillemans zag uiteraard het naïve van deze redenering in, doch hij achtte deze houding van de Missie van een fatale betekenis voor het uiteindelijke standpunt van de K.V.P. inzake Nieuw-Guinea.

**OPGEBOGEN IN
DOSSIER G 12022**

Holl.Binnen, 11 juli 1956
voor eensluidend afschrift.
w.g. H. Reckman/Secr.

De Resident van Zuid Nieuw-Guinea,
w.g. A. Boendermaker.

voor afschrift *à* afschrift.

A.M.J. Simon Thomas Boendermaker

** de Gelderlander
van 14 juli '56*